

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакция и Администрация:
Львів, РИНОК Ч. 10. II ПОВ.
Телефон Редації 245-46
Телефон Адміністрації 222-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Ковто: II. К. У. Львів 504.000
Визу: Чеських Лангов
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол
чвертьрічно 13.00 „
піврічно 25.00 „
річно 50.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-ки „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Звідки походять і хто ширить провокаційні поголоски?!

Від кількох днів Львів і край залитий най-
більш зловинними поголосками, від яких гуде
польська вулиця. Вони кажуть не більше ні мен-
ше, як про те, що українці „приготували пов-
стання“ та що вдала „в останній хвилині“ ви-
права „амону, що з унівського монастиря мав
рушити на Львів похід та що у святім Юрі най-
більш цінний арсенал зброї, яку по місті розвозили
заст. Маслосоюзу. З одного такого авта на львів-
ському Ринку злетіла — оповідають собі обуре-
ним голосом пантофлеві почтарі — одна скри-
ня, а з неї замість масла й молока вилетів ско-
ростріл...

Вулицьких поголосок звичайно ніхто шану-
є собі не спростовує, а абсурд і безмежна
грубота наведених спліток така бездошна, що
їх з ними полемізувати. Однак у даному ви-
падку характерне те, що ті поголоски ма-
ють, та що вони поширюються однаково у Льво-
ві, як у Станіславові, Тернополі, Дрогобичі й
Самборі, при чому скрізь лунає той сам мотив:
Юр і Маслосоюз. Масовий характер тих поголо-
сок і їх широте поширювання вказують рішуче,
що не ПЛЯНОВА Я ОРГАНІЗОВАНА АКЦІЯ.
ХТОЖ ШО АКЦІЮ ВЕДЕ І В ЯКИХ ОСТАТОЧ-
НИХ ЦІЛЯХ? Коли поголоски не були такі
поширені та обмелувались лише до того, щоб
порозуміти українські господарські фірми, то
можливо подумати, що це конкуренція ханзет-
ських таких найбрудніших метод, але оклевет-
увати високі греко-католицькі кола — це вже

яксь глибока затія. Не маємо сумніву, що по-
комусь залежить на тому, щоб наелектризува-
ти і так гарячу атмосферу польської вулиці та
щоб при найближчій — зручно підібраній на-
годі — знову ту вулицю штовхнути на такі
„геройські“ вчинки, як недавній пімста на ши-
бах операційної салі Українського Шинталю.

Здається, що нема більш яскравого при-
кладу як оті поголоски, в яких випадках треба
стосувати припис 170-ої ст. кримінального кодексу.
Ширення таких поголосок може спричинити не
св. Юрові чи Маслосоюзові, але державі —
найповажнішу школу. І тому звертаємо цим у-
вагу органам прилюдної безпеки та прокура-
турі, щоб зайнялися справою, яка може бути
поважніша, ніж ми про неї сьогодні знаємо.
До всіх українців звертаємося з покликом:
спокійно працювати та не хвилюватися, з ві-
рою у слушність і чистоту своєї справи. А кож-
ного типу, який таку поголоску ширить, негай-
но затримати і притягнути до відповідальності.
Супроти провокаторів треба займати най-
більш енергійне і безоглядне становище. Пят-
нюючи провокацію, як найнікчемніший засіб
боротьби, як той засіб, що ним користуються
тільки люди, що бояться денного світла та не
мають ані особистої ані громадської відваги і
жирують на інстинктах збаламученої вулиці, —
п'януємо ці нинішні поголоски як ганебний
випадок нездорових відносин.

—о—

Неділя, 9-го жовтня 1938.
СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ
в 25-ті роковини смерті
Лесі Українки
Салі Народного Дому. Початок о год. 12.

За сильний національний провід.

Львів, 6. жовтня 1938.

III.

У ЧОМУ ВСІ ПОГОДЖУЮТЬСЯ ЩОДО ІДЕО-
ЛОГІІ ТА ТАКТИКИ?

Ми вже згадували про всім відомий факт,
що наші політичні партії мають одну і ту саму
ціль, одну і ту саму ідеологію, за винятком
тільки одної К. П. З. У., яка хоче бачити укра-
їнську націю не самостійною і рівноправною, а
на вислугах московського комінтерну. Колись
у рр. 1925-28 безпосередньо після рішення Ра-
ди Амбасадорів і в часах т. зв. українізацій-
ного курсу, було у нас чимало прихильників
орієнтації на Совіти. Це був час творчої ді-
яльності Української Академії Наук, україні-
зації бюрократичного апарату, метушливості
державного видавництва та здвигу українсько-
го мистецтва. Все воно притягало увагу й сен-
тимент галицьких українців, тим більше, що
тутешні агенти більшовизму вели свою агіта-
цію не під гаслами диктатури партії і соціалі-
зації землі, а під гаслами українського націо-
налізму. Від процесу Співки Визволення Укра-
їни та самогубства Хвилювального і Скрипника
почався упадок галицького радіофільства.
„Сель-Роб“ зникла з вулиці, інші групи й
часописи самі себе зліквідували. Залишилася
нелегальна КПЗУ, про яку чуємо з політичних
процесів, на яких бачимо, що в ній працюють
здебільша жиди. Щойно в останніх двох роках
знову зростають совітофільські настрої з при-
чин аж надто відомих.

Коли — поза тим русофільським та сові-
тофільським табором — нема у нас ідеологіч-
них різниць, то проте існує у нас поважна
різниця в поглядах, якими засобами йти і здо-
бувати спільну нашу ціль. Отже різниця, і то
суттєва, заходять у нас не в ідеології, а в
тактиці. Ті різниця є і з правої і з лівої сто-
рони. Поважна частина нашого народу вважає,
що повноти наших національних прав на всіх
наших етнографічних землях ми відразу не
здобудемо, що і світові події і внутрішні від-
носини в державах з українським населенням
змушують нас до поважних компромісів з ти-
ми державними народами, з якими жнемо. Го-
ворити про міжнародні події не будемо. Стан
міжнародних відносин дуже плинкий і все ще
не з'ясувати, хто з ким і на якій площині буде ми-
ритися чи битися, та за які цінності буде сві-
тити знову свою кров. І не є виключенням, що
вже недалека майбутність може переписати
ідеологію шукання компромісів та поставити їх
прихильників у важке положення серед цілком
зміненої дійсності.

З огляду на наші внутрішні відносини ці
кола вважають, що маємо вже надто поважні
культурні і господарські надбання, щоб ними
ризикувати у важкій і нерівній боротьбі та що
— навпаки — мусимо шукати спротивних
можливостей для поширення і розросту тих
надбань. Слід би припинити боротьбу, та в че-
сним порозумінні знайти границі для розвитку
культурних і господарських цінностей обох
народів у хосен обох народам і державі, в якій

У Мінхені не обговорювали справи поділу Закарпаття між Польщу та Мадярщину.

ЗАЯВА ЧЕМБЕРЛЕНА В ПАЛАТІ ГРОМАД.

Під час дискусії у палаті послів Чемберлен
заявив, що у Мінхені зовсім не обговорювали
справи територіальних уступок Чехословаччи-
ні Польщі; йому невідомо, щоб у цій
справі дійшло до якоїсьбудь винини думок між
Лондоном і Варшавою.

На запит ліберального посла Мендера
Чемберлен відповів, що в Мінхені вза-
галі не торкалися справи поділу Закар-
паття між Мадярщину і Польщу.

Всі партії ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ДО-
МАГАЮТЬСЯ ПЛЕБІСЦИТУ.
ПАРТІЯ повідомляє: Всі політичні партії За-
карпатської України — за винятком комуністів
— дійшли до порозуміння та вислали до Пра-
ги делегацію, що має домагатися плебісциту у
справі майбутньої державної приналежності
краю. До порозуміння приступили навіть гру-
пи, які дотепер вели чехофільську політику.

СПРАВА ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ В НА-
СВІТЛЕННІ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

„Германія“ та „Кельнше Цайтунг“ підтри-
мують концепцію польсько-мадярського спіль-
ного кордону, бо це — мовляв — скріпило би
протибільшовицький фронт.

Навпаки „Есенер Національ Цайтунг“, ор-
ган марш. Герінга виступає проти польсько-ні-
мецького кордону. Як інформують з Берліна,
тамешні політичні кола бажали, щоб Словач-
чина і Закарпаття відірвалися від Чехословач-
чини, але щоб вони зберегли незалежність.

Не зважаючи на „агаяхшальтування“ ні-
мецької преси, у „Кельнше Цайтунг“ та в „Ба-
варії“ панують дотепер католицькі впливи. Ці
два щоденники дають підтримку Мадярщині
набуту тому, що це католицька держава.

—о—

Італійсько - французько - бритійське порозуміння у справі Еспанії.

Як говорять у Лондоні, англо-франко-
італійські переговори зближуються до кінця.
Ці переговори неважко дійдуть до порозумін-
ня у справі еспанської війни на таких засадах:
1) всі еспанські армії не діставатимуть по-
повнень зовні,

2) якнайскорше заберуть чужі відділи,

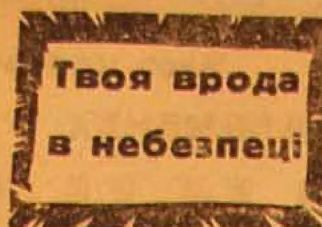
3) для обох сторін припинять доплати до-
бровольців та постачання зброї, муніції та во-
єнних матеріалів.

Батьки і діти під Прапор „Просвіти“!

Krasiejów Oddziału Stow. P.
weho Towarzystwa Salsky Hospoda
stoby założycieli nie daje mi działalczości
rancji poprowadzenia działalności tego
żenia zgodnie ze statutem.

Od niniejszej decyzji przysługuje Państwu
wo wniesienia odwołania do Wzrostu
polskiego za mojem pośrednictwem, wnie-
mającego do dni 14 od dnia zastępowo
Staremu Powiatu

Jei doręczony,
w z. (-) Mgr. M. Jankowski
P. I. Wicestarosta

«Збережися підрібок!»

Міліони жінок на цім світі вживають мила Пальмові, щоб піднести свою вроду. Підрібок, що завадить нам нашого успіху, продають свій виріб в опаківці зовсім подібній до Пальмові. Вони спекулюють на марці Пальмові, але не мають змоги якістю дорівняти Пальмові-у. Не дайся ошукати. Додайся мила Пальмові, опакованого в зелений кременовий папір з чорною опаскою і золотим написом «Пальмові».

Де буде вчитися середньошкільна молодь Волині.

ЩЕ КІЛЬКА СЛІВ У СПРАВІ ЗАКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ В КРЕМЯНЦІ.

У доповненні до статті в ч. 212 „Діла“ з 25. вересня п. з. „Чому волинська кураторія закрила крем'янечку українську гімназію“ слід додати, що серед мотивів, якими оперувала кураторія, закриваючи гімназію в Крем'янці, вона висувала також і те, що в ній не вчиться діти інтелігенції, лише діти селян, а тому вона непотрібна. Таку думку висловив куратор Машівський делегації від українського громадянства з Крем'янеччини, що приїхала до нього відстоювати потребу існування української гімназії в Крем'янці.

Розуміється, такий аргумент куратора викликав шнайменше здивування українського громадянства, яке знає про спеціальний обіжнік міністерства освіти до польських гімназій про те, щоб оточувати особливу опікою учнів — дітей селян. Тим більше важко зрозуміти такий аргумент тоді, коли до середніх шкіл крем'янечкого ліцею від українців приймали дуже мало подань, хоч їх було досить багато. А з тих українських дітей, що їх подання приймали, яких 75 пр. дискваліфікували при вступному іспиті, а з решти 25 пр. — склали іспит, значна частина їх (до 20 пр.) відпала тому, що в першу чергу (так принайменше мотивували) повинні приймати дітей осадників, колоністів, поліціантів, військових і урядовців. Словом, для дітей польських селян (тобто осадників і колоністів) завжди є місце в школі, а в Рівному побудовано для них навіть спеціальну гімназію, тоді, коли для дітей автохтонного українського населення, що творить близько 85 пр. усього населення Волині й собою виконує всі громадянські обов'язки супроти держави, фактично є в державних школах так званий „нумерус клязус“, бо на класу попадає їх 4—5. Означе й це дразнить наших судів. Тож два роки тому до Варшави їздила делегація осадників зі скаргою, що до крем'янечкого ліцею приймають українців, а дітям осадників (тим, що але склали іспити) „немає місця“. На думку закукурічених шовіністів, діти українського селянина-автохтона не сміють вчитися в державній школі, натомість ніска дитина прищельців-осадників та колоністів не може залишатися без науки, навіть і тоді, як той науки не в силі засвоїти...

І в такому стані справи ще й зачинають приватну українську гімназію, відібравши від неї повсякденні права і навіть не давши їй змоги довести ще пару місяців до 20 років її існування. Хоча закон про приватні школи вима-

гає, щоб шкільна влада повідомила школу про її закриття до 15. травня, то рівняська шкільна кураторія повідомила про закриття крем'янечкої української гімназії щойно 7. липня і єдиним мотивом закриття подала невідповідний шкільний будинок (до речі спеціально збудований 6 років тому для гімназії). Означе якже було здивування місцевого українського громадянства, коли в одержаній у Крем'янці, після довгого вичікування, інтервенції і депеш, відповіді міністерства освіти з дня 20. вересня на візлик про закриття гімназії кураторією подано вже інший мотив закриття, а саме „поневаж позоом назукові школи в цюгунгу тпех лят останніх бил невистарчайошчи“, не згадуючи вже нічого про будинок гімназії. Отже справа закриття гімназії остаточно вже вирішена. Лишається тільки ще скарга до Найвищого Адміністративного Три-

буналу, але це шлях довгий та тернистий. Поки сонце айде, роса очі айієсть... Так то виглядає справа освіти наших дітей...

Кажуть, трудно — рація існування крем'янечкого ліцею „Атєн волинських“, „плацуфкі утравляня польскоєє і католіцизму на хрєсах євходніх вимага“ сїлєм за ліквідациєю православної духовної семінарії в Крем'янці (при одночасному залишенні римо-католицької духовної семінарії в Луцьку) закриття української гімназії в Крем'янці. У відповідь на це повинні й ми сказати: трудно — справа освіти наших дітей, позбавлених рідної школи у своєму районі і аланних на ласку чужих чинників вимагає, щоб вони, коли прагнуть середньої освіти, покищо масово йшли до українських середніх шкіл (гімназій та ліцеїв) в Галичині: до Яворова, Рогатина, Чорткова, Перемишля, Львова, Тернополя, Станиславова, Чернівців (хліборобський ліцей) і ін., де їх утримання не дорожче коштуватиме, як у Крем'янці і де дїти, серед рідного оточення братів-галичан, ставитимуться по батьківськи

— о —

З польської преси.

СПРАВА ЗАКАРПАТТЯ.

Розбір версальської Чехословаччини поступає поволі вперед. Проблеми судетських німців та заользанського Шлеська не тільки втратили свою гостроту, але якби зовсім перестали існувати: їх полагодили. Як виходить з теперішнього стану справи, то й полагодило питання мадярської етнографічної території не натрапить вже на засадничі труднощі. Залишається ще дві основні проблеми: Словаччина й Закарпаття. З них остання набирає особливої гостроти висуваючись на перше місце в політиці середньої Європи. Підтверджує це факт, що цій справі присвячує багато місця майже вся європейська преса. Останні числа польських часописів принесли передові або одні з перших, статті на цю тему. Ми мали нагоду вже кілька разів нотувати на цьому місці думки польської преси про Закарпаття. Зазначували ми тут і становище редактора вилеського „Слова“, Цата-Машкевича, який раз-у-раз повторює, що одною з найважливіших проблем польської заграничної політики є тепер: осягнути спільну границю з Мадярищиною. На цю тему виїстило „Слово“ (ч. 274 з 5-го жовтня ц. р.) статтю Владислава Студницького, який дкоряє керівництві польської заграничної політики, що вже не видвигнув офіційно справу спільної границі з Мадярищиною.

„Ми програли справу спільної границі з Мадярищиною. Чи ця програма вже остаточно, чи криза чехословацької держави вже минула? На це питання даємо негативну відповідь. Справа північної границі Мадярищини ще на денному порядку. Мусоліні є її речником. У Польщі бажання спільної польсько-мадярської границі стає загальне; заважається за нею навіть „Кур'єр Варшавський“. Але в дивний спосіб аргументують у нас потребу спільної польсько-мадярської границі, аргументують так, що ця аргументація може тільки утруднити реалізацію того постулату. Пишуть напр. про спільну польсько-мадярську границю, як про протинімецький чинник в тому моменті, коли Німеччина є рїшальною силою у формуванні майбутніх кордонів Чехословаччини чи Чехії. Не знеохочувати їх до тієї концепції, але вказувати, що вона лежить у державній рації Німеччини — оце важна річ. І це не буде якийсь натяганий аргумент, тільки зовсім чесний. Існування чеського коридора втримуємо в Чехословаччині постійну надию на спільну границю з Росією, отже буде чинником російсько-совітських впливів у тій державі, а використати ті впливи — це для Німеччини важна справа.“

П. Студницький твердить, що Німеччина, як 80-мільйонна держава, стала тепер підставою середньо-європейського блоку, а кончеюсти мусить той блок монтувати, отже повинна дбати

„про довіра і приязнь окремих держав середньої Європи, передовсім Польщі і Мадярищини і тому повинна підтримати постулати обох тих держав у справі спільної границі. Треба тільки, щоб цей постулат висунула наша виразно зарисована офіційна політика замість дрімати на тріумф, легко здобутих, але таких, що не мають великого реального підкаду.“

Цією справою займаєся також обширно „Газета Польська“, що виїстила вже кілька статей. У найновішій, п. н. „Підкарпатська Русь і польська державна рація“ (ч. 274 з 6-го жовтня ц. р.) автор (м. с.) ставить справу Закарпаття у площину польсько-чеських взаємин:

„Чехи національних претензій до території Підкарпатської Русі ніколи не мали. Під господарським оглядом Підкарпатська Русь завжди була і буде пасивною країною. Єдина вартість того терену для Великої Чехословаччини полягала на політичному значінні, яке чехи бачили в тому, щоб мати у своїх руках причіпок, який веде до Росії, та бар'єру, що лежить між

ЛЬОСИ І КЛЯСИ

купують усі у відомій зі щастя колектурі!

„Руно“ Равіч і Ска

Львів, пл. Марійська 4.

де в минулій лотерії виплачено такі великі вигри!

Зол. 25.000

на ч. 118567

Зол. 20.000

на ч. 135012

Зол. 15.000

на ч. 111074

Зол. 10.000

на ч. 4495

Зол. 10.000

118.11

Зол. 5.000

на ч. 2884

Зол. 5.000

на ч. 148774

зол. 2.500 на ч. 54430

зол. 2.500 на ч. 81709

зол. 2.500 на ч. 144343

зол. 2.500 на ч. 64227

зол. 2.500 на ч. 112017

зол. 2.500 на ч. 147529

зол. 2.500 на ч. 79786

зол. 2.500 на ч. 118560

зол. 2.500 на ч. 159046

та дуже багато вигр ніюкє 2500 зол.

Льос з „Руна“ це заповідь багатства і добробуту.

Польщею і Мадярщиною. Становище, яке чеки тепер займають до справи Підкарпатської Русі, матиме для нас zasadnicze значіння. Це буде відповідь на питання, чи чеки хочуть тепер прийняти нашу руку, просятьши ширі і сердечні з пропозицією укласти приязню наші сусідські взаємини, чи теж мріють далі про те, щоб продовжувати політику авантюристичних союзів, будувати мостів до Росії та оточування нас від заду. Чеська відповідь у цій справі мусить бути проста і ясна. Бо якби праский уряд хотів далі продовжувати заграничну політику, яку пропагує п. Шеба та його інспіратори, то наладнання польсько-чеських взаємин натрапить на дальші поважні труднощі.

На тому самому становищі стану і автор статті п. н. „Спільна польсько-мадярська границя — справжній кордон мира” в краківському „ІКІ” (ч. 277 з 7-го жовтня ц. р.):

„Чехословаччина не може рахувати на допомогу Росії. Якщо вона хоче створити на майбутнє трикутні підстави своєї безпеки, безпеки особисто супроти такого могутнього німецького сусіда, повинна змагатися до того, щоб свої взаємини не тільки з Польщею але й із Мадярщиною упорядкувати без решти і забезпечити собі від тих двох держав не тільки безпеку, але також на випадок дальшого корисного укладу відносин приязню підтримку.

„Важка і трудна розважка чехословачької проблеми проходить під гаслом пацифікації тієї частини Європи. Річ у тому, а Польща має тут першорядні інтереси, щоб не залишати на майбутнє малого, але загрозливого гнізда неспокою. Мадяри домагаються спільної границі з Польщею, стаючи при цьому на ґрунті автономії для Русі, загарантованої їй мировими договорами, але якої Прага не ввела в життя. Цей поступат іде по лінії інтересів Польщі, для якої спільна границя — це не тільки питання багатотисячного сентименту, але також важливих господарських та політичних інтересів. Ця границя при допомозі сильно розбудованої на відтинку Підкарпатської Русі ще за часів Австро-Мадярщини залізничної сітки забезпечує Польщі не тільки контакт з Мадярщиною, але також неkontrolьовану Німеччиною та Чехією комунікацію з Югославією й Італією, а звідти далі на Захід. Що це значить на випадок війни — не треба близьких пояснень.”

На думку автора статті спільна польсько-мадярська границя була би „справжньою границею мира” для середньої Європи. Але перед двадцятьма роками і Чехословаччину створили в тій вірі, що вона у такому вигляді буде підставою середньо-європейської стабілізації. А тим часом...

Автор статті в „ІКІ” твердить, що мадяри не зреагують зі свого поступку спільної границі з Польщею, а як Чехословаччина не піддає на це добровільно, то Мадярщина передасть цю справу чотирьом великодержавам.

„серед яких, як можна міркувати сьогодні, а голоси преси, знайдуть дуже сильних протекторів. Ці великодержави, вирішуючи цю справу, напевно рахуватимуться в першу чергу, як і при судетській справі, зі своїми інтересами. Це повинно бути спонукою для Праги, щоб виникнути в цій справі інтервенцію третіх чинників та поладити її швидко й безпосередньо.”

Мабуть інтервенцію чотирьох великодержав у цій справі важко буде виникнути. „Само Народове” (ч. 266 з 6-го жовтня ц. р.) у статті п. н. „Що таке Підкарпатська Русь?” пише:

„На окреме обговорення заслуговують територіальні претенсії і сили українства. Звертаються вони не тільки проти мадярів, але й проти словаків. На боці українства стає вже сьогодні отверто німецький Райх, що на хвилях етеру висилає у світ з Берліна, Відня і Бреслава українофільську пропаганду.”

Всі ці голоси польської преси вказують, що справа Закарпаття, про яку від початку німецько-чеського конфлікту за Судети мало хто й згадував, стала сьогодні найважливішою проблемою у середній Європі.

При зміні адреси просимо, подавати й стару адресу.

Вже появилася!

Вже появилася!

КАЛЕНДАР - АЛЬМАНАХ

„КРИНИЦЯ”

НА 1939 РІК

200 стор. друку.

Мистецьке оформлення СВЯТОСЛАВА ГОРДИНСЬКОГО.

З М І С Т:

Українське мистецтво
Основи політичної організації галицьких українців (Д-р Кость Левицький)
Найдорогоцінніший газ
Що думати і діяти народу
Бабуся виховує майбутню королеву Англії
Перший Народний Збір у Львові (А. Павличенко)
Середзем'я у Південній Америці
Бує рая майже білий хлопчик
Штучний шовк, штучна шкіра, штучна жовтя, штучне сиво, штучний ріг
Чорна Африка обманювачу
Різні книжки
Націоналізм мобілізація (О. Трувор)
Сагара Шинючі
Перенести всіх англіїстів до Канади
Пророцтва в карикатурі
Чи на світі багатіші жінки?
Трудовий Конгрес (П. Восток-Вірний)
Втеча від цивілізації
Нева чехословачького народу (І. Марушич)
Вибора боротьба 2000 літ тому
Від антиквітарної людини до модерного атласу (За Клер-Віт)
Одні з найстаріших держав Європи
Чародійна шафа (Михайло Рудницький)
Абсолютне обличчя під бігуном
Немоєрні історії
Світ на веселі
Дев'ятилітнього Фомери (Василь Лещук)
Візіонізм пересічного американця
Володар країни сходу сонця і випахулого щастя

Стороголоسة вістка (П'є)
Кілько разів купався Людовик XIV?
Новотасна Кассандра малює
З димом папіросок
Володарі Південної Америки
Мусимо почати працювати для себе (В. В)
Добрий чарівник
Корисно Устининович (Микола Голубець)
Китайці і перегонки
Ми щось втрачаємо, ніж роса, ми — ласця (Ю. Студинський)
Дядько Сам, Дікун Буль, Маріанна, Мітел
Тамара книга ліварі
За кулісами червоних процесів
Як ми уявляли собі Україну перед сорочкою
романом (Василь Симоненко)
Чи зорі калуть іржаву?
Дні культури
Як ми уявляли собі Галичину перед сорочкою
романом (Володимир Дорошенко)
Техніка на крилах уяви (Микола Гриньчук)
Світлові поезії перед 2000 роками
Галицька Література (Сидір Ярославич)
Дослідки для змерзаних
Сила через радість
Підорожжя в минуле (За д-ром Р. В. Чарльз)
Швабшарфед кудло
Лікар-бутир
Як забезпечитися перед передчасною старістю
Поганий пастрій
Лікарські поради
Котрий рік спорту для мене найвідповідніший?

Новина!

Новина!

Окремий тижневий записний

КАЛЕНДАР - ТЕРМІНАР

такій потрібний кожному в його званні, до щоденних записок нотувань.

Прегарна, необхідна цілорічна настільна книга.

Підручник кожного інтелігента у його праці.

Ціна 1'50 зл.

Замовляти: Видавництво „ДІЛО”, Львів, Ринок ч. 10.

Домагатися: в усіх книгарнях і продавцях часописів.

Перед колесом щастя.

Добути гроші — про це всі мріють, найгарніше ті, яким життя поскупило успіху і радості. Однак добути гроші не так легко в нашій часі. Тому теж той чи інший пробує щастя в азарті.

Азартні гри майже всі кінчаються однаково: програмою. Не програмою, на яку може дозволити собі грати, але в більшості програмою, яка перевищує платити змогу ризиканта. Вислід таких програвих бувають дуже часто трагічні і нерідко читаємо про таких — на жалі — на сторінках часописів, ніж хронікою кримінальних випадків: „Пан Х наложив на себе руку; причиною самогубства була велика програма”.

В азартній грі не відомо, скільки можна програти і — що найважливіше — скільки можна виграти. Виграє один — програє сотня. Це вже такє правдою.

Таким шляхом до грошей не дійдемо. Люди, які всьогда мають намір до азарту, коли переконалися в те, що є ще інші певніші та обережніші засоби багатітатися, що існують інші роди гри, які не мають в собі азарту і не вносять на втрату честі, пошани і життя — відпадають: „Ба, але ж не маю терпеливості, не можу чекати, а тут можна в одній хвилині багатітатися”.

Розуміється, людям, які з розуму знають, як важко тождуватися, що скільки ємо на те, щоб до них зійти безпечно з твердого поверху, замість скакати з нього на вулицю.

Означе кожний мудрий розум, що перелік і підтримка в житті кожен. Для кожного ясно, що тільки спокійна, швидка гра на Кассанді Ляотері, яка не наражає на втрату матеріальну, може довести до бажаної мети — виграю.

Вже на тисячі рахуємо людей, які заклали собі завету і дивляться поцібно в майбутнє тільки закладами Кассанді Ляотері.

Отже не зайняв вивчаючи одного шахового гравця, відомого широким колом громадською, стоїть:

„Якби не було Ляотері — треба б мити”.

Чи знаєте Ви, скільки є неписьменних у нашій громаді? Чи Ви особисто припинили до того, щоб вони стали письменні та освічені? В допомогу стане Вам книжечка-буквар із назвою „ДО СОНЦЯ”, що її видала „Просвіта” в ціні 50 сот. за примірник. Приділяйте собі й місечка! УЧІТЬ НЕПИСЬМЕННИХ!

У черговий поведінковий, позачатий членки вразива
добути в Канаді, що їх розмаже п. Юно Стефанія

Сторінка без політики.

Цензура в давнину.

Загальна думка така, що цензура — це наскрізь позитивний винахід, який повинен щойно, нещодавно у зв'язку з величезним розвитком преси. Однак на підставі історичних даних ми можемо зовсім певно ствердити, що й у давнину це було краще. В які давні часи сягала цензура, цього не знаємо, однак напевне існувала вона вже в XVI ст.

В 1530 р. папа Карло V, змінив цензуру постановою, що її видав в Ангсбургу. Ці постанови мали поборювати лютеранізм та різні секти, які під ту пору сильно множилися. Урядовці мали доручення боротися гостро з усіма того роду публікаціями, без уваги на те, в якій формі вони появлялися. Таке доручення мали окремі урядовці і королівські і церковні, призначені до виконання тих обов'язків.

У 1572 р. папа Григорій XIII видав буллу, в якій наказав поборювати всіх тих, які подають до публічного відома при допомозі друкованого слова фальшиві вістки, які торкаються не лиш державних, але й приватних справ, в яких не зацікавлена ні церква ні держава. Зокрема доручив він поборювати тих,

які ці вістки розсилають не з власного переконання, але за гроші.

Також папа Пій VI, гостро виступав проти тих, які поширювали друком фальшиві вістки. Під ту пору працювала у Венеції та добре розвивалася від кількох літ інформаційна центральна, щось у роді нинішніх пресових агентств, очевидно без нинішніх технічних засобів. Згадана центральна мала три відділи: політичний, господарський та літературний при чому в літературному відділі працювали два новелісти. Тих новелістів засудили в 1594 р. на в'язницю, бо вони написали забагато неправдивих інформацій.

У зв'язку з різницею „Ночі св. Вартоломея“ подають хроніки, що у вістках цензурованих Німеччині, викреслили таке речення: „Кляті заговорники пробивали ножем у ліжку французького адмірала та відтак викинули його крізь вікно“.

Як бачимо, то цензура вже від давня „дильно“ працювала не лиш у найновіших часах. Колиш вона мала інші завдання й нині має вони інші.

Парові літаки.

Із Нью-Йорку повідомляють, що фірма „Гріт-Лейкс Аір-Крафт“ ужила на пасажирських ліній перший великий літак не з бензиновим двигуном, лиш із паровим. Парова турбіна того апарату розвиває 1150 кілоских сил.

Годиться відмітити, що в цій ділянці пальма першенства прислугує Німеччині, в якій ще минулого року успішні пробні літи відбув інженір-конструктор Гутнер на літаку з паровим двигуном. Апарат важить 12 тон і може підняти одну тону відповідного вантажу. Його паровий двигун має енергію 2500 кілоских сил. Літак Гутнера може піднятися до 14 км. Його середня швидкість 420 км. на годину, швидкість підйому 3300 м. на хвилину. Запас палива, яким опалюють паровий двигун, вистачає, щоб літак сів, не спускаючись, повітряний простір, що відповідає віддалі Берлін—Париж.

У Франції теж переводять досліди в парових літаках, системи Бешара. Однак його двигун osiąгає всього 60 кілоских сил.

Замітне, що перші проекти летючих апаратів, тяжких від повітря передбачували саме застосування парових двигунів (бензиновий мотору ще тоді не було). Мало цього, навіть аер. француз Азера, який піднявся на першому у світі літаку „Еоль“ і пролетів 50 м., відбувся при допомозі парового двигуна. Всеж таки

застосування пари, як погінної сили літаків швидко закинули, бо кожне збільшення сили двигуна потягло за собою збільшення його ваги.

Поява бензинового мотору остаточно викинула парову машину з повітряводства. Щойно тепер, завдяки великому розвитку металургії почали продукувати легкі двигуни і в першу чергу покористувалися ними в летунстві.

Паровий двигун має над бензиновим з летючої точки погляду — замітну вищість. А саме в першу чергу відпадає небезпека пожежі на випадок зупинки, упалку апарату і т. д. Бензиновий двигун слабше в міру підйому літака у вищі верстви атмосфери, тоді, як навпаки парова машина у розрідженому повітрі стає сильніша. Вкінці паровий двигун не боїться радіої небезпеки, що про неї тепер у летунстві багато говорять і про яку ми нещодавно писали (що при допомозі окремих радіових апаратів можна не лиш кермувати літаками, але й їх зупинювати). Як відомо, безупинний струм радіових хвиль може розмагнетизувати всі свічки бензинових моторів, які попадають на ліній хвиль. Із такою небезпекою бензинові двигуни не могли собі дати ради, але паровим двигунам воно нічого не можуть пошкодити.

Дотепний Марк Твейн.

У той час, коли Марк Твейн був ще редактором та видавцем часопису, який у Злучених Державах він видавав під назвою „Пірапор Заходу“, він дістав одного разу жартівливий лист від якогось власника крамниці, постійного передплатника. У листі запитував купець передплатника, чи це добрий знак знайти у примірнику часопису... павука.

У черговім числі часопису Твейн помістив таку відповідь:

„Старому передплатникові: Це, що ви знайшли павука в нашій часописі, має для нас

особливо добре значення. Ви замішуете в нашій часописі оголошення — павук є наче членом нашого оголошеневого відділу. Час до часу він покидає льокаль видавництва, обходить крамниці та відтак підшукує одну крамницю, яка в нас не оголошується. Павук суне на дверях павутиння і там сидить спокійно до тієї пори, аж купець почне оголошуватися в нашій часописі. Тоді, очевидно, він шукає іншої крамниці, бо його дальший побут перед дверима крамниці, яка в нас оголошується, неможливий.

Вдячність прошака.

Це трапилося перед трицятью роками, восени 1908 р. В малій оселі Дрімор у полудняній Франції зійшов до одної урядової родини якийсь убогий ремісничий челядник і просив ласкавого латку. Жінка дала прошакові монету, в думці, що це два центи, але в дійсності дала 20 франків.

Жінка вже давно забула ту подію зперед 30-ох років. Кілька днів тому, вона знову собі її пригадала. Саме тоді був прамом, коли ця урядовичка родина дістала велику пачку, повну хворців, в якій була крім цього доволі велика

сума грошей та лист. Посилачем був багатий пекар, якого обдарували зовсім не знали. Щойно лист вияснив їм, що він та ремісничий челядник, що колись просив у них милостині, це одна й ця сама людина. Родина, що обдарувала колись вбогого прошака, перенеслася за той час до іншого міста Франції; однак вбогий ремісничий челядник від довгого часу не жалувал труд, щоб через поліційні розшуки довідатися про місце замешкання доброї родини. Останок віддав відчний прошаки свій довг а довголітнім відсотками.

Присилайте передплату!

Впов передплатникам до відома!

Наше ксото в ПКО Варшава ч. 143322 закриті. Просимо всі складники з цим числом знизити всі впасти пересилати тільки

Складанками ПКО ч. 504060

або розрахунковими переказами ч. 19

Кара смерті за передбачення погоди.

Один знаний англійський правник, що посвятився студіям над історією законодавства в Англії, пізнав завдяки цьому цілу низку старовинних законів. Між іншими він відкрив, що до сьогодні обов'язує в Англії закон, який за вороження погоди каже карати смертю.

Цей дивовижний закон походить з сфери невіща. Заборонили тоді передбачувати погоду, щоб це вороження, діло різних ворожів і чарівників, не спричинило палих спок простолюддя.

Згодом закон цей пішов у забуття. Однак до сьогодні не видано ще закону, що вилучав би його, отже він формально ще об'являє. З цього виходить, що англійський метеорологічний інститут робить щодня значне діло і засадує на кару смерті.

Будуть оперувати канадійських п'ятенят.

Канадійські п'ятенята нездужали незалежно легку грипу. Внаслідок цього треба їм дофавати „мігдали“. Прибійний лікар і окуліст-п'ятенят д-р Дафо був спочатку проти цього, бо наче товариші переконали його і операції відбудуться в найближчих днях.

Характеристичне явище, що ціла група дівчаток захорувала рівночасно, амавала такі самі об'яви недуги і передв ішати ну операцію.

Студентські однострої і п'яні

у великій виборі на скарзі

у ШАПІРИ вул. Личаківська 1

36 ГОДИН НА ДЕРЕВІ ЗІ СТРАХУ ПЕРЕД КРОКОДИЛЯМИ.

Шведський природник і подорожник Свейн, який перебував від довшого часу в португальській Гвіней, переказав дуже цікаву пригоду часі полювання на райські птахи на північному великому крокодилі. Природник не був ніяк ніякої зброї, крім малакалітрової штуки, яку мусів скоротитися на дерево. Одне крокодил не покидав дерева, а чекав, поки він сів на дерево 36 годин. Щоб ніяк не сідати на землю, прилаштувався до дерева, і він виявився спасеним, бо вночі зморився. Пасок врятував його від жахливої смерті.

МОРСЬКА ЛІХТАРНЯ-ПАМ'ЯТНИК

Республіка Сан Домінго заміняла свою величезної морської ліхтарні у формі шиб, що таким чином пошанувати великої пам'яті 480-ліття відкриття Америки Колумбом.

З ініціативи цієї республіки і її правителів, зложення з представників і членів американських держав. Усі ці держави повинні відповісти суми на будову цього пам'ятника. В конкурсі на найкращий проект пам'ятника взяло участь 435 разробок та текстів. За найкращий призначили проект шведського інженера Ю. Галера та відносно ним виконують працю.

люе коадри на 4 зод. мати-
має дім до позива. Тел. 294-31

Володимир Левицький

(ВАСИЛЬ ЛУКИЧ)

редактор Вісника Державних Законів ЗУНР, дійсний член Наукового Т-ва ім. Шевченка, почесний член „Просвіти“, почесний член Товариства Письменників і Журналістів, член Видавничої Спілки „Діло“, член Видав. ривних українських товариств і установ, письменник, біотар, упокоївся після прийняття Найсвятіших Таїн у Вісниках 6-го жовтня ц. р. в 83-му році життя.

Похорон відбудеться в суботу 8. жовтня ц. р. в 16-тій годині в церкві св. Петра і Павла (Личаків) до родинної гробниці на Личаківському цвинтарі.

— Конфіскація „Робітничого Голосу“. Останнє число (за жовтень) органу УСДП „Робітничий Голос“ сконфіскувала цензура за поміщення рішення краєвої конференції УСДП у справі Закарпатської України, статті п. н. „Драма чехословацької України“, „В обороні Закарпаття“, частину звіту з краєвої конференції УСДП, в якому подано становище українських соціал-демократів у справі виборів до сейму й сенату і новинку про будову костеліка в приліску Млинки Школьників в Дрогобичині. Друге видання „Робітничого Голосу“ поновилося з величезними білими плямами. На першій сторінці не залишилося ніякого рядка.

— Конфіскація „Діла“. Вчорашнє (221) число „Діла“ піддало конфіскації за статтю про „революційну“ акцію у Бруховичах к. Львова, поміщену на третій сторінці.

— Не було конфіскації. У 220 числі „Діла“ було повідомлення, що попереднє (219) число цензура сконфіскувала за один уступ із закарпатських вісток і за вістку про українську авдіцію у віденській радіостанції. Спростовуємо це: 219. число „Діла“ сконфісковане не було; Редакція сама ті місця з тексту усувала. Газета появилася правильно тільки в одному накладі і всі передплатники в краю дістали те число без опізнання.

— Апостольський адміністратор для Лемківщини о. д-р Медвецький, як подає московський „Лемко“ (ч. 37), вже вдруге зголосив свою дачію, мотивуючи її кепським станом свого здоров'я.

— Посвячення вугільного каменя нового дому Ремісничо-Промислової Бурси при вул. Бартоломеї 3. З відбудеться в неділю 9. ц. м. в год. 12.30 вполудне. По акті посвячення відбудеться акція до пропагандної книги.

— Український господарський солідаризм. На цю тему виступить реферат інж. П. Дерев'яки в суботу 8. ц. м. в год. 18.20 в бібліотеці Н. Т. Ш. при вул. Чарнецького ч. 24 (партер). Згаданий реферат має започаткувати низку дискусійних вечорів на економічні теми, щоб устійнити основи нашої економічної доктрини.

— Помер проф. М. Зазеховський. В середу 5. ц. м. в год. 20-й помер у Вільні у хірургічній клініці по довшій недугі б. ректор і почесний професор університету д-р Маріян Зазеховський, б. кандидат на президента держави.

— Велику аферу з пачкуванням сахарини викрив перед кількома днями митна сторожа у Львові. На головним двірці арештовано пачкара, який приїхав з Катовиць з залізною, в якій був більший транспорт сахарини. Слідство виявило, що пачкарі перевозили свої транспортні в неплідзаних осіб, які навіть не здогадувалися, що перевозять. Шоймо по кількох днях зголошувалися до них торговці пачкованим товаром і відбирали їх для себе. У зв'язку з цією аферою переведено у Львові масові арештування.

— Львівська хроніка. При вул. Францішканській невідомий напасник вирвав ем. учительні Е. Ягнєвської торбинку з 500 зол. і документи.

— З крамничі Л. Кернера при вул. Новоміської ч. 24. злодії викрали більшу кількість товару. — Маріяна Кураш (Жерельна ч. 54) повідомила поліцію, що 3. ц. м. виїхала з міста 14-літня донька Петронеля і дотепер ще не вернулася.

— Страшне самогубство. В середу 5. ц. м. скоїла самогубством 35-літня Ребека Андакт, жінка Еміля Кусьміна. Вона скористала з непри-

відгуки дня.

Татарські вісти.

Чогось так уже складається, що все під оцією починають по Львові кружати страшні вісти. Як стада чорних кружків обсідають камелію і кричать дикими голосами про жахливу кляччину. Від цього в оброслих стає дубом водосся, в лисих виступає зимний піт, а жіноцтво дістає гусячу шкірку.

— Кра! кра! Чи чули ви? Українці купують об'єкти на периферії міста згідно зі стратегічним планом... Кра-а-а!

І люди летять на периферію, а хто не може, студіює мапу Львова: де ті об'єкти і яке їх стратегічне значіння. Ось тут — фабрика скрипок... Гм! Нині скрипки, а завтра летунські бомби. Там знову фабрика мила. Нині мило — завтра екразит... Гедецьки фабрика цукорів... А хто заручити, що за часок не буде це фабрика трійливих газів якогось „жовтого“ чи „голубого хреста“? А може ще страшнішого! Може італієць фабрикувати воєну з молока, то чому не може українець добути з коріння цукорів і з паленого ячменю якийсь смертельний газ?!

Страшні вісти спершу ходять по людях, т. зв. писквою поштою, а згодом дістаються і на шпальти газет під великі наголовки на чоловічі місця.

Тоді вже справа набирає всіх ознак імовірності. Починають у неї вірити навіть ті, які досі сумнівалися, а навіть ті, які ці вісти подавали до преси.

Думав я, що цьогорічна осінь минеться без татарських вістей. І без того є чим цікавитися:

явності свого чоловіка та найближчих, які в судний день пішли до божниці і підірвала собі бритвою горло, відтятий собі наперед язык. Чоловік Ребеки важко занедужав, довідавшись про трагічну смерть своєї жінки. Страшне самогубство викликало між жидками сильне враження саме тому, що трапилося в їхнє найбільше свято, яким є судний день.

— Самогубство поліція. В середу 5. ц. м. скінчив самогубством у комісаріаті поліції при вул. Курковій 25-літній П. Жизновський, кандидат на поліція. Жизновський приїхав до Львова недавно з Варшави і лікувався у шпиталі-нарака. В найближчих днях мусів піддатися операції. Жизновський застрелився на очах своїх товаришів. Ведуть слідство.

— Щоразто більше розмовляємо телефоном. У перших 7-ох місяцях ц. р. було в більших містах Польщі 252.556 тис. місцевих телефонічних розмов. В тому самому часі минулого року було їх тільки 233.661 тисяч. Збільшилось також число позамісцевих розмов та міжнародних. Від січня до серпня ц. р. було в більших містах Польщі 12.177 тис. позамісцевих розмов; у тому самому часі минулого року лише 10.984 тисяч. Найбільшою кількістю розмов чваняться Варшава, бо в ній переведено 2/3 всіх місцевих розмов; друге місце займає Лодзь, третє Львів, далі Вільно, Катовиці, Краків, Познань, Гдиня та інші.

— Пожежа в Конюшках Тулиголовських. В загороді Андрія Беня в Конюшках Тулиголовських пов. Рудки почав горіти стіжок сина, від якого зайнялася стодала Андрія Беня та стодала його сусіда Івана Проця. Школа сягає понад 2.000 зол. Причина пожежі невідома.

— Не вільно збирати навіть квітів на Олімпі. Грецький уряд видав декрет про створення резервату з гори Олімпу та верху Парнасу. На збочі гори Олімпу не вільно селянам управляти землі, а туристам не вільно збирати навіть квітів. Не вільно полювати на цих теренах. Гора Олімп згідно з традицією, освяченою легендами, залишиться в лікуму стані.

— За реабілітацію Крігера. Брат відомого короля тресту виробу сірників Івара Крігера, який у 1932. р. скінчив самогубством, пробує реабілітувати пам'ять свого покійного брата. Торстен Крігер, який є тепер директором шведського шоденника, зібрав великий доказовий матеріал, що Крігер упав жертвою змови ватаги капіталістів. По самогубстві змовники-капіталісти викупували за безцін величезні фабрики сірників Крігера.

— Селекція членів компартії. Ц. К. всесоюзної комуністичної партії видав нову інструкцію, що лагостріє умовини прийняття нових членів до комуністичної партії. Інструкція наказує чотириступеневий перехід кандидатів на масонський

Зволяж, Закарпаття, спільний кордон з мадярами, пакт чотирьох, що тепер плянує Гітлер і т. д.

Але ні! Хоч які цікаві і великі події шумлять над головами львівського обивателя — він не затикає вух, а тим більше рота в справі традиційних осінніх страхів.

— Чи чули ви?.. В Юрі під престолом знайшли цілий арсенал аборі?!

— Це ще нічого! В „Маслосоюзі“ було все готове до повстання. Замість кружівок приходили скоростріли, а сир — не був сир, тільки якийсь страшний вибуховий матеріал.

— І це все знайшли?

— Знайшли.

— Думаю, що тепер хіба вже розв'язують його?!

— Сумніваюся. Будуть далі палькатися з ними.

— То повинні бодай дирекцію потягнути до відповідальності.

— І того не знати. Справу знов затують, так як це вже нераз було.

— Ага! Забув вам сказати. Митрополіт Шептицького арештували і вивезли.

— Що ви кажете? Певно за той арсенал під престолом!

— Е, думаю, там мусіло бути щось більше.

— Маєте рацію!

Ходять люди по місті, татарські вісти по людях, не знати звідки виїхали і куди дійдуть, одно знати — пощо ходять...

Покищо ходять тільки з уст до уст, але присягнути не можна, чи не поналяться ці татарські вісти на диях і в пресі!

А може ні. Може преса постановила цим разом не писати того, а що не вірити!..

Галактіон Чіпка.

лад. Перший ступень полягає в дослідках, чи кандидат на члена партії не є буржуазного походження і чи між його близькими та приятелями нема „ворогів пролетаріату“. Другий ступень вимагає пізнання політичного минулого кандидата та його знання елементарних засад комуністичного світогляду. Третій ступень — це твердження, чи він присвоїв собі засади сталінізму і чи орієнтується в політиці Сталіна, в історії комунізму та чи розуміє значіння трьох господарських „лятирчонок“. Вкінці при пробі четвертого ступня комуніст повинен виявити знання комуністичних рухів за кордоном та розуміння концепції світової революції.

— Чемберлен кандидатом до мирової нагороди Нобеля. Шведська преса пише, що комітет мирової нагороди в Осльо признає мирову нагороду Нобеля прем. Чемберленові. В Осльо переконали, що Чемберлен напевно дістане цю нагороду. Деякі кола висувають домагання, щоб мирову нагороду поділено між прем. Чемберлена і прем. Даладіе, бо він був літнім ініціатором лету Чемберлена до Берхтесгадена. Інші кола висувають концепцію створення другої нагороди для Даладіе.

— Запір. Зайнявшись інтимними ділами у ліжечку для одної людини і одним підарештованим, що гріє його, Францішка Яосифа є першорядним прикрасним прикрасним засобом.

Спорт.

ПОДЯКА

Старшина Кружак „Юраї“ ім. Кавла Ярослав Олександр у Львові як організатор других спортивних змагань української ремісничо-робітничої і купецької молоді сказав отримавши подяку від На. Ц. ім. Мельника, Хвалівій Редакції щоденника „Діло“ та редакції „Діло“ Кіпчаків за підвіз автобуса для змагань цих аматерів та На. Ц. ім. Богданів Стефанівському за провід над цими змаганнями.

ЗА СТАРИННІ КРУЖКА „ОРЛІВ“:

Мих. Щуровський, голова, Василь Якимець, записар.

УКРАЇНА II — ЧОРНІ II.

Містечко Вільно. Група ТБР. Початок у год. 11 перероз.

УКРАЇНА II — ЧОРНІ II.

Містечко Вільно. Група ТБР. Початок у год. 11 перероз.

ТАБЕЛЯ ЧЕРНІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

1. Мелерішув Ромул	3	4	2:1
2. Малий	3	4	5:4
3. Довбуш	3	4	7:6
4. Вікторія	1	2	2:1
5. Муніципал	2	2	2:0
6. ЧФР	3	1	2:0
7. Борзов	3	1	2:1

1. 1990年10月1日起，凡在境内销售货物或提供应税劳务、服务的企业，均须依法缴纳增值税。